

Sygn. akt II K 103/13

## POSTANOWIENIE

dnia 26 listopada 2013 roku

**Sąd Okręgowy w Koszalinie w II Wydziale Karnym w składzie:**

**Przewodniczący: SSO Jacek Matejko**

Protokolant: Joanna Anioł-Marcinkiewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Agnieszki Karbowskiej-Suszek

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 r. na posiedzeniu

sprawy skazanego **B. Ł.**

z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

**postanawia:**

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie,

II. na podstawie § 2 ust. 1, 2 i 3 w zw. z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. B. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) złotych w tym podatek od towarów i usług tytułem pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

III. na podstawie art.632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

## UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Koszalinie wpłynął kolejny wniosek B. Ł. o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Koszalinie w sprawie o sygn. akt X K 698/10 oraz objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Koszalinie w sprawie o sygn. akt X K 510/11 (czyli z wyroków jednostkowych Sądu Rejonowego w Koszalinie wydanych w sprawach o sygn. akt X K 2115/08, X K 1167/08 i X K 1973/09). Wniosek ten został przekazany do Sądu Okręgowego w Koszalinie na tej podstawie, że Sąd ten wydawał wyrok w innej sprawie skazanego, która mogłaby być przedmiotem analizy przy wydawaniu wyroku łącznego w ewentualnie szerszym zakresie niż wskazany we wniosku.

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje :**

Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Z akt sprawy, w tym z karty karnej skazanego wynika, iż po wydaniu wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 18.08.2011 roku w sprawie X K 510/11 nie zapadły wobec skazanego żadne kolejne wyroki. W szczególności B. Ł. nie został dotychczas prawomocnie skazany w sprawie Sądu Rejonowego w Koszalinie o sygn. II K 12/11, toczącej się obecnie pod sygn. II K 1016/12.

We wspomnianym prawomocnym wyroku łącznym w sprawie X K 510/11 poddano analizie wszystkie dotychczasowe wyroki skazujące dotyczące B. Ł., w tym również wskazany we wniosku wyrok ze sprawy X K 698/10 Sądu Rejonowego w Koszalinie. Część kar połączono, w pozostałym zakresie (m.in. także co do kary ze sprawy X K 698/10) umorzono

postępowanie. Nadmienić należy iż umorzenie postępowania w zakresie kary ze sprawy X K 698/10 nie oznacza, iż Sąd Rejonowy w Koszalinie nie zajął się tym wyrokiem przy wydawaniu wyroku łącznego, lecz że ocenił iż brak jest przesłanek formalnych do połączenia kary z tego wyroku z karami z innych wyroków jednostkowych ujętych w tym wyroku łącznym. Po wydaniu tego orzeczenia nie pojawiło się żadne kolejne skazanie, które stanowiłoby podstawę do ponownego merytorycznego zbadania sprawy. Tym samym wszystkie rozstrzygnięcia jako zawarte w prawomocnym wyroku (wyroku łącznym) objęte są powagą rzeczy osądzonej z art. 17§1 pkt 7 kpk. Oznacza ona, iż niedopuszczalne jest prowadzenie ponownego postępowania w tej samej sprawie pod względem podmiotowym i przedmiotowym, a z chwilą stwierdzenia występowania tej negatywnej przesłanki procesowej Sąd zobligowany jest umorzyć postępowanie.

Nadmienić należy, iż tożsamy wniosek skazanego był już przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Koszalinie w sprawie II K 5/13, gdzie postanowieniem z dnia 26 lutego 2013 roku umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego z uwagi na powagę rzeczy osądzonej.

W konsekwencji niniejsze postępowanie należało także umorzyć na podstawie art. 572 kpk w zw. z art. 17§1 pkt 7 kpk, a kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa stosownie do treści art. 632 pkt 2 kpk.

Z uwagi na okoliczność, że skazany reprezentowany był przez obrońcę wyznaczonego z urzędu, Sąd na podstawie § 2 ust. 1, 2 i 3 w zw. z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata wynagrodzenie wraz z obowiązującą stawką podatku od towarów i usług.

Mając na uwadze powyższe motywy Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.